

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 10C/7/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713200447
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krivulčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2015:3713200447.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica samosudkyňou JUDr. Katarínou Krivulčíkovou v právnej veci navrhovateľa E. E., X.. X. XX. XXXX, L., K. XXXX/XXX-XX, Považská Bystrica, právne zastúpeného JUDr. Zuzanou Krutou, advokátkou, Slovenských partizánov 1130/50, Považská Bystrica proti odporcom 1/ U. E., X.. XX. X. XXXX, L., K. XXXX/XXX-XX, J. L. C. X/ H.. H. E., X.. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpeného opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica v konaní o zapretie otcovstva takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že navrhovateľ Juraj Jurkech, nar. 7.10.1970, n i e j e otcom mal. odporcu II/ Michala Jurkecha, nar. 22.10.2004, z matky Evy Jurkechovej, rod. Talašovej, nar. 21.4.1971.

Odporkyňa I/ je p o v i n á nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 133 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 247,39 Eur k rukám právnej zástupkyne navrhovateľa JUDr. Zuzany Krutej, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporkyňa I/ je p o v i n á nahradiť na účet Okresného súdu Považská Bystrica trovy konania preddavkované štátom vo výške 111,53 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľ je p o v i n ý nahradiť na účet Okresného súdu Považská Bystrica trovy konania preddavkované štátom vo výške 111,53 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ svojim návrhom domáhal sa, aby súd určil, že nie je otcom mal. H. E., X.. XX. XX XXXX. Svoj návrh odôvodnil tým, že mal. H. sa narodil počas manželstva s matkou dieťaťa - U. E., ktoré manželstvo bolo rozvedené pred Okresným súdom v Považskej Bystrici rozsudkom zo dňa 19. 5. 2011. Uviedol, že už počas rozvodového konania sa matka vyjadrila, že navrhovateľ nemá žiadať o zverenie mal. H. do osobnej starostlivosti, nakoľko mal. H. nie je jeho synom. Tvrdil, že v priebehu rozvodového konania sa dozvedel, že matka sa už za trvania manželstva stýkala so svojim súčasným partnerom H. E., a to vrátane doby, v ktorej mohlo dôjsť k splodeniu dieťaťa. Napriek uvedenému sa snažil s mal. H. stýkať a naďalej plniť úlohu otca, čo mu však matka bránila a spôsobilo to výrazné ochladenie vzťahov s mal. Michalom. Navrhovateľ nevidel dôvod, aby naďalej vystupoval v roli biologického otca mal. Michala a žiadal návrhu vyhovieť.

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 8.10.2013 sp. zn. 10C/7/2013 - 42 súd návrh navrhovateľa zamietol. Proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zhora podal navrhovateľ odvolanie a Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 30.1.2015 sp. zn. 4Co/48/2014- 59 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že súd prvého stupňa svoj zamietajúci rozsudok odôvodnil tým, že maloletý H. sa narodil za účinnosti Zákona o rodine č. 94/1963 Zb., a teda sa na právo navrhovateľa zaprieť otcovstvo vzťahoval právny stav podľa zákona č. 94/1963 Zb., a to v zmysle výkladu § 114 zákona č. 36/2005 Z. z. Podľa názoru súdu prvého stupňa mohol navrhovateľ podať návrh na zapretie otcovstva na súde najneskôr do uplynutia prekluzívnej 6-mesačnej lehoty plynúcej odo dňa, kedy sa dozvedel, že sa jeho manželke narodilo dieťa. Súd prvého stupňa dôvodil, že navrhovateľ minimálne v roku 2011 mal pochybnosti o svojom otcovstve k maloletému dieťaťu, nevyužil však právne prostriedky na zapretie otcovstva v zákonnej lehote zo subjektívnych dôvodov, a preto jej jeho nárok nedôvodný.

Odvolačný súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa nestotožnil a uviedol ďalej, že podľa intertemporálneho ust. § 114 zákona č. 36/2005 Z. z. právne vzťahy, ktoré vznikli pred 01.04.2005, sa posudzujú podľa ustanovení tohto zákona. Vznik týchto právnych vzťahov, ako aj práv a povinností z nich vzniknuté, sa však posudzujú podľa doterajších predpisov. Nemožno však opomenúť časový faktor uplatňovania zákona č. 96/1963 Zb. na vzniknuté práva a povinnosti daného rodinno-právneho vzťahu. Zákon č. 94/1963 Zb. možno použiť iba na tie práva a povinnosti (a možno ich označiť tiež ako nároky), ktoré vznikli do nadobudnutia účinnosti zákona č. 36/2005 Z. z. V opačnom prípade by došlo k neprípustnému predlžovaniu účinnosti zákona č. 94/1963 Zb. aj na obdobie po strate jeho platnosti. Tieto závery vyplývajú z citovaného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorých mal súd prvého stupňa v danej veci postupovať, nakoľko mal zohľadniť okamih, v ktorom sa právny otec (navrhovateľ) dozvedel o skutočnostiach spochybňujúcich jeho otcovstvo. Pokiaľ otec tvrdil, že o týchto skutočnostiach sa dozvedel v rámci rozvodového konania s odporkyňou 1) v roku 2011 a svoje právo na zapretie otcovstva uplatnil za účinnosti zákona č. 36/2005 Z. z., súd prvého stupňa mal vec posudzovať podľa tohto zákona. V zmysle čl. 125 ods. 3 Ústavy, keďže Národná rada Slovenskej republiky po konštatovaní nesúladu predmetného ustanovenia s príslušnými článkami vyššie citovaného dohovoru ho neuviedla do súladu s týmto dohovorom, stratilo toto ustanovenie po šiestich mesiacoch od vyhlásenia nálezu Ústavného súdu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť. Z uvedeného vyplýva, že v porovnaní s minulosťou, keď zákonom ustanovená prekluzívna lehota a jej plynutie bolo jednou z prvých skúmaných skutočností v konaní a zmeškanie lehoty znamenalo zamietnutie návrhu bez meritórneho rozhodovania, platná právna úprava podanie zapieracej žaloby aktuálne nelimituje žiadnou lehotou.

Vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvého stupňa v zmysle § 226 O. s. p. viazaný, preto súd opätovne vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a jeho právnej zástupkyne, výsluchom odporkyne 1/ a kolízneho opatrovníka, oboznámil sa s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 4C75/2011, rodným listom mal. H., znaleckým posudkom č. 46/2013 zo dňa 22. 8. 2013, znalca z odboru genetiky.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ a odporkyňa 1/ sú zapísaní v rodnom liste ako rodičia mal. odporcu 2/. Manželstvo navrhovateľa a odporkyne 1/ bolo uzatvorené dňa 25. 4. 1992 a rozvedené rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 19. 5. 2011 sp. zn. 4C75/2011-23. Uvedeným rozsudkom súd zároveň schválil medzi rodičmi dohodu, podľa ktorej bol mal. H. E. - odporca 2/ zverený na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matke a otec sa zaviazal prispievať na jeho výživu výživným vo výške 100 Eur mesačne od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27. mája 2011.

Odporca 2/ mal. H. E. R. X. XX. XX. XXXX. Navrhovateľ E. E. a matka mal. H. U. E. uzatvorili manželstvo dňa 25. 4. 1992, to znamená, že mal. Michal sa narodil počas trvania ich manželstva

Navrhovateľ v konaní uviedol, že sa od matky mal. H. počas rozvodového konania v roku 2011 dozvedel, že nie je jeho biologickým otcom. Navrhovateľ podal návrh na zapretie otcovstva na súd dňa 17.1.2013, teda za účinnosti zákona č. 36/2005 Z.z. z , kde platná právna úprava podanie zapieracej žaloby nelimitovala žiadnou lehotou.

Odporkyňa 1/ s návrhom navrhovateľa súhlasila Uviedla, že v dobe rozhodnej pre splodenie dieťaťa sa intímne stýkala aj s H. E. ako aj s navrhovateľom.

Opatrovník maloletého odporcu 2/ s návrhom súhlasil.

Zo záveru znaleckého posudku č. 46/2013 zo dňa 22.8.2013 Doc. RNDr. Y. O., CSc., znalca z odboru genetiky mal súd za preukázané, že otcovstvo navrhovateľa voči maloletému odporcovi 2/, vychádzajúc zo súčasného stavu poznatkov v odbore genetiky, treba pokladať za jednoznačne vylúčené, keďže v ôsmich z celkového počtu 15 vyšetrených systémov nemá označený muž (navrhovateľ) alely, ktoré biologicky otec dieťaťa musí mať.

Podľa § 85 ods. 1 Zákona o rodine Ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

Podľa § 87 ods. 1 Zákona o rodine Ak sa narodí dieťa v čase medzi stoosemdesiatym dňom od uzavretia manželstva a trojstým dňom po tom, čo manželstvo zaniklo alebo bolo vyhlásené za neplatné, možno otcovstvo zaprieť len vtedy, ak je vylúčené, že by manžel matky mohol byť otcom dieťaťa.

Podľa § 88 ods. 1 Zákona o rodine Manžel má právo zaprieť otcovstvo voči dieťaťu a matke, ak sú obidvaja nažive, a ak nežije jeden z nich, voči druhému. Ak nežije ani dieťa, ani matka, toto právo manžel nemá.

Po zhodnotení všetkých skutočností a dôkazov súd dospel jednoznačne k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný. Je nesporné, že mal. odporca 2/ sa narodil počas trvania manželstva navrhovateľa a odporkyne 1/ a navrhovateľ je zapísaný ako otec v rodnom liste maloletého odporcu 2/. Manželstvo navrhovateľa a odporkyne bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 19.5.2011 sp. zn. 4C/75/2011, právoplatným 27.5.2011. Počas rozvodového konania s odporkyňou 1/, v roku 2011 sa navrhovateľ dozvedel, že nie je otcom mal. odporcu 2/, napriek tomu návrh na zapretie otcovstva podal až návrhom v tomto konaní, doručeným súdu dňa 17.1.2013. Zákon o rodine však nelimituje podanie návrhu na zapretie otcovstva žiadnou lehotou.

Z vykonaného dokazovania a to zo záveru znaleckého posudku č. 46/2013 zo dňa 22.8.2013 Doc. RNDr. Y. O., CSc., znalca z odboru genetiky jednoznačne vyplýva, že otcovstvo navrhovateľa voči maloletému odporcovi 2/ je jednoznačne vylúčené. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo záveru zhora uvedeného znaleckého posudku, o správnosti ktorého nemá dôvod pochybovať a voči ktorému nemali námietky ani účastníci konania.

Vzhľadom na zhora uvedené, keďže je vylúčené, že navrhovateľ je otcom maloletého odporcu 2/, súd návrhu navrhovateľa za použitia citovaných ustanovení zákona o rodine vyhovel .

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 150 ods. 1 O. s. p.. Navrhovateľ mal v konaní plný úspech, preto mu v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. vzniklo právo na náhradu trov konania. Navrhovateľovi vynikli trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku z návrhu vo výške 66 Eur a zloženej zálohy na znalecké dokazovanie vo výške 200 Eur, spolu 266 Eur a titulom trov právneho zastúpenia 5 úkonov právnej služby á 60,07 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na súd, účasť na pojednávaní dňa 27.2.2013 a 8.10.2013, podanie odvolania), jeden úkon právnej služby á 64,53 Eur - účasť na pojednávaní dňa 17.3.2015, 5 x réžijný paušál á 7,81 Eur, 1 x réžijný paušál á 8,39 Eur, 20% DPH zo sumy 412,32 Eur t.j. 82,46 Eur. Spolu trovy právneho zastúpenia 494,78 Eur.

Za použitia § 150 ods. 1 O. s. p. súd však navrhovateľovi z dôvodov hodných osobitného zreteľa sčasti rovnajúcej sa 50% náhradu trov konania nepriznal. Dôvody hodné osobitného zreteľa súd videl v osobných a majetkových pomeroch odporcu 2/, ktorý je maloletý a odporkyne 1/, ktorá pracuje a čašníčka so zárobkom 360 Eur netto, býva v dvojizbovom byte spolu so svojim priateľom a mal. H., na bývanie prispieva sumou 50 Eur mesačne a každý druhý mesiac platí poplatky za bývanie v spoločnom byte s navrhovateľom vo výške 150 Eur.

Vzhľadom na zhora uvedené súd navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 133 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 247,39 Eur.

O trovách konania preddavkovaných štátom súd rozhodol v zmysle §148 ods. 1 O. s. p.. Zo štátnych prostriedkov bola vyplatená znalcovi suma vo výške 223,06 Eur , preto súd zaviazal vzhľadom na vyššie

uvedené na náhradu trov konania preddavkovaných štátom navrhovateľa a odporkyňu, každého v jednej polovici po 111,53 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Trenčína, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O. s. p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno zdôvodniť len tým, že: a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, za b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/, f/ rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.